

Ny sjikane mot sjåfør Lie

For noen uker siden trykte J. M. Bechs trykkeri i Møllergata 24 en seddel med bakvaskelse mot sjåfør Trygve Lie. På seddelen står «Forhenværende NS-medlem Trygve Johan Lie kjører A-.....»

Etter tremannsnemndas avgjørelse om at Lie er i sin fulle rett til å kjøre drosje, og etter politiets grundige undersøkelser med henleggelse av saken, kan denne seddelen bare betraktes som en grov sjikane. Det er forbudt å spre slike sedler, og det er uforståelig at et anstendig trykkeri vil delta i en slik personlighetsfølgelse.

— Det kom en mann opp og bestilte 1000 sedler, sier Bech.

— Var han fra noen organisasjon?

— Jeg fikk bare vite at han het Hansen, og betraktet det som et vanlig oppdrag.

Forhenværende N.S.-medlem

TRYGVE JOHAN LIE

kjører

A

— Synes De det er riktig å være med på å sverte en mann slik?

— Nei, jeg synes ikke det, svarer mannen som har trykt seddelen.

Vi har også forelagt seddelens innhold for kriminalsjef Kaitenborn, som sier at hvis den er trykt for å sjikanere noen, kan vedkommende som sprer den komme i konflikt med straffeloven. Politiet lover å ta seg av saken, og vi vil da også minne om de sedlene som ble spredt mot Lie under drosjestreiken.

100036

Ronald Fangen anbefalte Havig-Gjelseth å gå til rettssak mot Halesby

Hvis han ikke fikk sin sak inn for «broderrett». — Nye avsløringer i Havig-Gjelseth-saken gjør det nødvendig for Halesby å revaske seg

Trusler og sukkersøtt hykleri i brev som viser en fantastisk mentalitet

I professor Karl Volds bok «To kirkehøvdinger» ble den såkalte Havig-Gjelseth-sak delvis dokumentert. Dokumenteringen vakte betydelig oppsikt, og alminnelige mennesker kunne ikke forestille seg annet enn at professor Halesby måtte gå til rettssak for å få beskyldningene mot seg klarlagt.

Karl Vold beskyldte Halesby og andre ledende menn i Indremisjonsselskapet for følgende: Etter et sammenstøt med pastor Havig-Gjelseth ble det satt opp et dokument, som Havig-Gjelseth ble bedt om å undertegne. I dette dokumentet skulle han av hjertet be om forlatelse for synder som han ikke hadde begått. Forutsetningen var at denne erklæringen skulle ende en strid, og meget nølende underskrev Havig-Gjelseth dokumentet av den grunn. Men få dager senere ble forlikserklæringen brukt til å si opp pastoren som lærer ved bibelskolen! Ifølge Karl Vold ble dokumentet vist til advokat Wikborg som kalte det i høy grad straffbart, og på et senere tidspunkt forhandlet domprost Hygen med advokat P. A. Holm

om saken. Han kalte også erklæringen i høy grad straffbar.

Med andre ord: Halesby og hans venner ble offentlig beskyldt for å ha begått en juridisk straffbar handling i Karl Volds bok. — Den moralske side av saken fortonte seg slik at et gam-

melt ord ble levende igjen: «For eders skyld spottes mitt navn blant hedningene».

EN NY BOK

Pastor Havig-Gjelseth offentliggjorde den 13. oktober i fjor et åpent brev, der han stilte det di-

— Fortsettes 6. side. —

1/1036

Ronald Fangen ... Nye

Fortsett fra 1. side. —
rekte spørsmålet: Er Karl Volds fremstilling i «To kirkehøvdinger sann»? Han ba om offentlig svar, men det kom ikke noe. Havig-Gjelseth har derfor samlet og utgitt i bokform dokumentene i saken «Sannheten frigjers, der han skriver:

«Dokumentene viser et forhold mellom bekjennende kristne som har eksistert og som fremdeles eksisterer. Det forferdelige ligger nettopp i at det eksisterer — ikke i det at kristne og folk som står ilkegyldige overfor kristendommen får vite det».

Den direkte foranledning til striden var at pastor Havig-Gjelseth var innstilt til en stilling som det på forhånd var klart at han ikke ville få, fordi han ikke var norok teolog. Han ble innstilt som «stråmann», sier han, fordi man på denne måten kunne få ansatt Fredrik Wisløff.

Etter et opprør med hovedstyret fikk han et brev fra Halleby, J. M. Wisløff og Fadum, der han ble beordret på permisjon i tre måneder og for øvrig stilt overfor et ultimatum på grunn av sin kritikk. Det heter i brevet:

«... Dine opprør-nerver trenger tilhelt for å komme til ro og balanse for Guds ansikt. Fortsatt samarbeid på bibelskolen kan først være mulig under forutsetning av fullt oppgjør fra din side, så du vender tilbake som en ny mann med et nytt sinn overfor hovedstyret og selskapets sekretær... Vi går ut fra som en selvfølge at du avholder deg fra enhver kritikk såvel ved bibelskolen som ute blant folket.

Vi vil i denne tid omgi deg med bønn.

O. Halleby, Harald Fadum, Joh. M. Wisløff.

Fra H. M. Hansens side ble det gjort forsøk på å få i stand et forlik, men det endte med at Havig-Gjelseth ble forelagt den farnese erklæring av Halleby som krevde at Havig-Gjelseth skulle skrive under. Havig-Gjelseth svarte at det kunne han umulig, for der var det lagt ham ord i munnen som han aldri hadde brukt. Han spurte biskop Lunde om råd. Lunde sa at erklæringen var noe av det verste han hadde lest, men anbefalte ham å skrive under, fordi det var mindre om Havig-Gjelseth vant en rett enn skaden for Guds sak. Etter Lundes råd skrev så Havig-Gjelseth under erklæringen i en noe endret form.

Nå skriver han:

«Jeg hadde aldri med så tungt hjerte satt mit navn på et papir

stedets piker er så imponert over hans dristighet og mot at de vil skule og hjelpe ham. Han er helten.

Den er tusert ill i møyen og er det opp og var bak i dag i rik kan gi ble ik-

i fjell i Con- liv i la sola seg til get til onchune, og i fred r redd ine, at til å la han ut for ber at Nais lutten et sin u var ir del- ir vel-

spilke- i hans kom- ar lest i full som Synges s for- storm i verk, ik var er. De st dy- at som oralsk brukt er ut vi

Med broderlig hilsen Joh. M. Wisløff.

Havig-Gjelseth sier om dette for øvrig lange brevet at der forekommer det flere usannheter. Helt brevet er en forveingning av saken og et av de skarpeste uttrykk mot seg selv som Hovedstyret har lagt i mine hendes.

Han krevde atter broderrett, men fikk et kristelig og broderlig avslagsbrev fra O. Halleby, som bl. a. skrev:

«... Da ditt brev således viser meg at ditt ubøyde sinn fremdeles er uforandret, finner jeg etter Hovedstyrets siste uttalelser i denne sak ingen grunn til å forelegge den påny.

Men vi ventet alle på den dag, da du kommer til oss, ikke med behreidelser, men med et sinn som angret og av hjertet bekjenner de synder du har begått både før og etter din avsettelse som lærer ved bibelskolen.

«Vi i gleder oss alle til å se deg på nytt.

Med vennlig hilsen. Din O. HALLESBY

gen mente til sta kreteb Lands rer Pe i en u vi har temen lgjen legges pentli det monne porter nye i Neder mill. i mill. i dag ti kan se land c uke s i. depi gansk Etter Oslo og Husmo mens lot en synings

— I få en digte og käl Og da messig ne års må be Vi im helsei kraftig

— J Forøyr sen, snakke vendelse hadde møte atrake unders vi kan drøfte a møte — forsøvidt a holde et ekstra møte. I ikke være tvil om berettig.

av kravet om grønnsaker, kål og gulrøtter først og fremst. Men vi måtte innhente noen opplysninger for å se hva vi videre kan gjøre.

og med følelsen av at jeg under- tegnet et dokument som i alt ikke var sant. Når jeg likevel gjorde det, var det fordi jeg var blitt for- respektet at denne triste sak der- med ville være opp og avgjort.

Men så ble dokumentet i stedet brukt til å si ham opp som lærer ved bibelsko- len. (Derimot skulle han få lov til å fortsette som predikant hvis han var snill godt).

Havig-Gjelseth forsøkte å få saken opp ved en likat broderrett, men det ble avvist av Wisløff med den begrunnelse at «din sak er nemlig en helt åndelig sak». I Wisløffs brev heter det ordrett, med en blanding av trusler og andre ingredienser som gjør formen nesten klassisk:

«... Slutt med dine anklager og dommer over selskapet, hovedstyret og den hele indremisjon. Begynn ved Guds nåde et nytt liv. Gjør din evangelisttjenning i klar- tighet og ydmykhet. Og lev et stille liv for Gud. Kun på den måte kan du fortsette i selskapets tjeneste.

«Dette er en samvittighetssak for oss. Vi må innen nyttår ha satt forandring i ditt forhold. Vi er med i bønn.

Med broderlig hilsen Joh. M. Wisløff.

Havig-Gjelseth sier om dette for øvrig lange brevet at der forekommer det flere usannheter. Helt brevet er en forveingning av saken og et av de skarpeste uttrykk mot seg selv som Hovedstyret har lagt i mine hendes.

Han krevde atter broderrett, men fikk et kristelig og broderlig avslagsbrev fra O. Halleby, som bl. a. skrev:

«... Da ditt brev således viser meg at ditt ubøyde sinn fremdeles er uforandret, finner jeg etter Hovedstyrets siste uttalelser i denne sak ingen grunn til å forelegge den påny.

Men vi ventet alle på den dag, da du kommer til oss, ikke med behreidelser, men med et sinn som angret og av hjertet bekjenner de synder du har begått både før og etter din avsettelse som lærer ved bibelskolen.

«Vi i gleder oss alle til å se deg på nytt.

Med vennlig hilsen. Din O. HALLESBY

Vi er kommet til 1939, henmot fire år etter avsettelsen. Karl Vold tok seg av saken og truet med å offentliggjøre den, og da ble det forhandlinger igjen.

Det ble nå ført lange forhandlinger som dokumentert i Havig-Gjelseths bok. Hovedstyret for Indremisjonsselskapet satte opp en erklæring som Havig-Gjelseth erklærte innholdt usannheter og som han derfor ikke ville underskrive. I samarbeid med Karl Vold ble en annen erklæring satt opp. Hovedstyret nektet å godta

Skole- bet m i land skrivt kjem- ene. I opplys bladet en nei stilling på at vesene følgens 1. ford forberet elevene 2. ford dens ti 3. ford konting med se på fore 4. ford dig at samfun høyeste seg ut for å b som an må regi Dette ti stemn skrenkn de samm for at li Skoler sendt til Spørse sen oppl av de vasa vningerrådets dette uttaler skole fra en del maling etc. i ffor kan det n. russen i Arendal har upassende eller vakt forarge.

Skolerådets innstilling var bare gjennomt i notisform i Arendals- avisene i dag.

den. H. M. Hansen skrev et inn- trengende brev til Halleby, der han ba ham godta Havig-Gjelseths erklæring. Han skrev bl. a.

«... Når det er lykket meg å få Havig-Gjelseth — uten å omgå sannheten — med på å forandre uttrykk og ord i hans siste forslag vil jeg for Guds ansikt og fra dy- pek av min sjel be deg bidra til en fredelig avslutning av saken. Der- ved sparer vi oss alle sammen for uendelige skjeldelser og Guds rike for skam og skade.

«Du har ikke lov til å ignorere denne min henvendelse — ialfall ikke før vi har mott hverandre igjen.

Vennlig hilsen til deg og Wisløff fra din i Herren forbundne H. M. Hansen.

Det endte med at Hovedstyret underskrev den erklæringen Havig-Gjelseth kunne godta, og han sa så opp sin stilling i Indremisjonsselskapet. Forut for dette var rått henvendelse til advokat Holm om en eventuell rettsak.

FRA RONALD FANGEN.

Den hadde gjennomgått sakens dokumenter, fikk Havig-Gjelseth et brev, der det het:

«Lesningen av dokumentene gjorde meg formelig syk. Jeg har skrevet til Halleby og sagt han

Stor- sjof, 1 sekretær i pressetjeneste og gave å informere p. sluttet i Forsvarsdeps 1. februar 1949 og dro sa med sin mann, Jens Schive, Delhi som det første norske mi- nisterpar i India.

leste for meg er den religiøst be- kymrede og forlorent vennlige tone hvori Hovedstyrets folk skriver til Dem.

Man blir til det ytterste forstemt over å se at dette er tonen blant gamle kristne som har en ledende stilling i alt kristelig arbeid. Det er ikke underlig at de som står imot kristendommen og alle de mange tusener indifferente spør seg selv hva hele det kristne for- retagende skal tjene til, når men- nesker som gjennom et langt liv så å si er overnevnt med kristen- dom sier så ufattelig lite av krist- stellig sinnelag.

Det står for meg slik at det til syvende og sist er Kristi egen autoritet i vårt folk, denne sak kjelders. — Ronald Fangen anbefalte Havig-Gjelseth av hensyn til alt kristelig liv i landets å kreve nedsettelse

Stor- sjof, 1 sekretær i pressetjeneste og gave å informere p. sluttet i Forsvarsdeps 1. februar 1949 og dro sa med sin mann, Jens Schive, Delhi som det første norske mi- nisterpar i India.

leste for meg er den religiøst be- kymrede og forlorent vennlige tone hvori Hovedstyrets folk skriver til Dem.

Man blir til det ytterste forstemt over å se at dette er tonen blant gamle kristne som har en ledende stilling i alt kristelig arbeid. Det er ikke underlig at de som står imot kristendommen og alle de mange tusener indifferente spør seg selv hva hele det kristne for- retagende skal tjene til, når men- nesker som gjennom et langt liv så å si er overnevnt med kristen- dom sier så ufattelig lite av krist- stellig sinnelag.

Det står for meg slik at det til syvende og sist er Kristi egen autoritet i vårt folk, denne sak kjelders. — Ronald Fangen anbefalte Havig-Gjelseth av hensyn til alt kristelig liv i landets å kreve nedsettelse

leste for meg er den religiøst be- kymrede og forlorent vennlige tone hvori Hovedstyrets folk skriver til Dem.